

Stanovisko Európskeho výboru regiónov — Návrh nového európskeho konsenzu o rozvoji — Náš svet, naša dôstojnosť, naša budúcnosť

(2017/C 207/08)

Spravodajca:	Jesús Gamallo Aller (ES/ELS), generálny riaditeľ pre vonkajšie vzťahy a vzťahy s Európskou úniou, vláda autonómnej oblasti Galícia
Referenčný dokument:	Oznámenie Komisie o návrhu nového európskeho konsenzu o rozvoji: „Náš svet, naša dôstojnosť, naša budúcnosť“
	COM(2016) 740 final

POLITICKÉ ODPORÚČANIA

EURÓPSKY VÝBOR REGIÓNOV

Úvod

1. uznáva, že program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030, ktorý schválila Organizácia Spojených národov v septembri 2015, vytyčuje nový a ambiciózny rámec záväzkov vyzývajúci všetky štáty, aby vynaložili transformačné úsilie s cieľom prejsť na inkluzívne a udržateľné stratégie rozvoja na vnútroštátnej aj medzinárodnej úrovni;
2. uznáva, že program 2030 bol od začiatku definovaný ako celosvetový, čo znamená, že zaväzuje všetky krajiny, ako aj EÚ a jej členské štáty, k revízii svojich vnútroštátnych politík a medzinárodných záväzkov v snahe zosúladiť ich s cieľmi a zámermi programu 2030. Upozorňuje však na to, že túto úlohu treba zrealizovať nielen na vnútroštátnej úrovni, ale tiež v rámci politík a právomocí, ktoré prináležia regionálnym a miestnym samosprávam v EÚ;
3. zdôrazňuje, že EÚ a jej členské štáty musia zohrávať kľúčovú úlohu v rozvoji a vykonávaní programu 2030. V tejto súvislosti hodnotí pozitívne kroky uskutočnené prostredníctvom oznámenia s názvom *Ďalšie kroky pre udržateľnú európsku budúcnosť: Európske opatrenia pre udržateľnosť a Globálnej stratégie pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ*;
4. domnieva sa, že program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 treba chápať ako viacúrovňovú agendu, do ktorej je zapojených viacero subjektov a ktorá vyzýva a zaväzuje všetky orgány verejnej správy na jednotlivých úrovniach (miestne, regionálne, národné a medzinárodné), ako aj ďalšie mimovládne sociálne subjekty. Zároveň upozorňuje na skutočnosť, že mnohé z cieľov a zámerov programu 2030 majú priamy vplyv na oblasti opatrení a právomocí, ktoré prináležia orgánom na nižšej než vnútroštátnej úrovni. A preto je na ich splnenie potrebné podporovať plné zapojenie regiónov a miestnych orgánov do vykonávania cieľov udržateľného rozvoja a tvorby politík na ich dosiahnutie;
5. súhlasí s názorom Komisie, že treba definovať nový konsenzus o rozvoji, ktorý by preskúmal a aktualizoval dohodu z roku 2005, aby sa tak mohlo reagovať na výzvy programu 2030, ako aj na zmeny v medzinárodnom prostredí a systéme rozvojovej spolupráce;
6. súhlasí s názorom Komisie, že najlepším spôsobom na dosiahnutie pokroku v rámci programu 2030 je posilnenie koordinácie politík spolupráce medzi EÚ a jej členskými štátmi. Pripomína však, že vzhľadom na obširny charakter programu 2030 a prepojenie jeho cieľov je tiež potrebné podporovať zlepšenie súdržnosti politík, a to tak príslušných politík Únie, ako aj politík členských štátov;

Celosvetové výzvy a program 2030

7. konštatuje, že zmeny v dynamike globalizácie vytvorili integrovanejší a zložitejší svet so zmenami v charaktere a rozdelení moci na medzinárodnej scéne, a viedli k väčšej rozmanitosti rozvojových krajín, novému rozdeleniu chudoby vo svete, nárastu nerovností v rámci krajín a rozširovaniu vlastného priestoru medzinárodných verejných statkov. Nazdáva sa, že program trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 predstavuje jasný zámer reagovať na vyššie uvedené zmeny a výzvy, ktoré so sebou prináša podpora rozvoja v nadchádzajúcich desaťročiach;

8. uznáva celosvetový charakter programu 2030, ktorý zaväzuje všetky krajiny a spoločnosti, aby vyvinuli spoločné úsilie a pokúsili sa zosúladiť svoje politiky s cieľmi stanovenými v programe 2030. Pripomína však, že je potrebné vyvinúť takéto úsilie na všetkých úrovniach verejnej činnosti vrátane regionálnych a miestnych orgánov;

9. potvrdzuje, že návrhy, ktoré sú podkladom pre ciele udržateľného rozvoja, nútia k prekročeniu vlastného pracovného rámca oficiálnej rozvojovej pomoci. Domnieva sa, že hoci bude oficiálna rozvojová pomoc aj naďalej kľúčová ako zdroj financovania najchudobnejších krajín a ako katalyzátor zmien v iných typoch krajín, nový program zavádza povinnosť zamerať sa aj na iné zdroje a nástroje, ktoré sú mimo samotného rozsahu oficiálnej rozvojovej pomoci;

10. domnieva sa, že potreba mobilizovať zdroje a kapacity nad rámec pomoci si vyžaduje strategickjšiu formu fungovania s rozličnými systémami a spôsobmi spolupráce, ktoré existujú na medzinárodnej úrovni. Hoci spolupráca medzi severom a juhom bude v budúcnosti aj naďalej zohrávať dôležitú úlohu, je nutné, aby bola viac skordinovaná so systémami spolupráce v rámci krajín juhu alebo trojstrannej spolupráce. Podobne vyzdvihuje hlavnú úlohu, ktorú môže mať v novom programe 2030 decentralizovaná spolupráca, pretože podporuje výmenu skúseností medzi subjektmi na nižšej než vnútroštátnej úrovni v rámci ich špecifických právomocí. Nazdáva sa, že spolupráca EÚ a členských štátov sa bude musieť intenzívnejšie venovať rozličným mechanizmom regionálnej a viacstrannej spolupráce v súlade s viacúrovňovou logikou, o ktorú sa opiera program 2030;

11. domnieva sa, program 2030 si vzhľadom na svoje ambície a komplexnú povahu vyžaduje zosúladiť účasť a podporu zo strany väčšieho a rozmanitejšieho počtu subjektov vrátane napríklad miestnych a regionálnych orgánov, ako aj organizácií občianskej spoločnosti, podnikov, nadácií, univerzít alebo študijných centier s cieľom mobilizovať a využiť pridanú hodnotu, ktorú každý z nich prináša na základe svojich skúseností a oblasti činnosti;

Reakcia Európskej únie

12. podporuje zámer, aby EÚ a jej členské štáty prijali pevný a aktívny záväzok vykonať program 2030, To si vyžaduje podporu súdržného začleňovania cieľov udržateľného rozvoja do všetkých verejných politík, ktoré sa uplatňujú v rámci EÚ na rozličných úrovniach – únejnej, vnútroštátnej, regionálnej a miestnej – a zdôrazňuje potrebu postupne zosúladiť politiky a stimuly, s ktorými pracujú subjekty, s cieľmi dohodnutými v programe;

13. súhlasí s tým, že vonkajšia činnosť EÚ zohráva kľúčovú úlohu pri naplňaní cieľov udržateľného rozvoja, a preto víta dosiahnutý pokrok v snahe splniť túto úlohu prostredníctvom priorit definovaných v Zmluve o Európskej únii (ZEÚ – článok 21 ods. 2) a v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ – článok 208). Podporuje úmysel Komisie dosiahnuť, aby nový konsenzus o rozvoji prispel k realizácii priorit vonkajšej činnosti Európskej únie, tak ako sú definované v Globálnej stratégii pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku Európskej únie;

14. Podporuje zámer Komisie posilniť koordináciu medzi rozvojovou politikou a inými politikami Únie, ktoré sa vykonávajú na medzinárodnej úrovni, čo je okrem iného prípad humanitárnej pomoci, obchodu, regionálnej integrácie, zdravotníctva, vzdelávania, energetiky, rybolovu, poľnohospodárstva, životného prostredia, vedy a techniky, migrácie a azylu alebo európskej susedskej politiky. Zdôrazňuje však, že nestačí len zlepšiť úrovne koordinácie politík, ale je tiež potrebné zvýšiť mieru súdržnosti medzi týmito politikami a medzinárodne dohodnutými rozvojovými cieľmi;

15. súhlasí s názorom Komisie, že reakcia – ak má byť účinná – musí byť spoločná a v súlade s kritériami Európskej únie. Zdôrazňuje však zároveň, že toto zosúladenie sa musí uskutočniť nielen medzi EÚ a členskými štátmi, ale tiež medzi nimi a regionálnymi a miestnymi orgánmi, ktoré majú časť právomocí potrebných na dosiahnutie cieľov udržateľného rozvoja;

16. podporuje zámer Komisie zamerať rozvojovú spoluprácu Európskej únie a členských štátov na práva, čím sa stredobodom pozornosti a príjemcom rozvojovej pomoci stanú ľudia. Takisto sa nazdáva, že toto zameranie je v súlade s cieľmi udržateľného rozvoja a so zásadou „nevynechať nikoho“, ktorá inšpirovala program 2030, pričom sa usiluje dosiahnuť, aby pokrok v oblasti rozvoja zasiahol najkrehkejšie a najzraniteľnejšie časti spoločnosti;

17. podporuje názor Komisie, podľa ktorej treba trvať na tom, aby rodová rovnosť tvorila podstatu tohto zamerania na práva a aby sa o ňu opierali všetky činnosti v oblasti rozvojovej spolupráce EÚ a jej členských štátov, ako aj decentralizovanej spolupráce, čo zahŕňa nielen prijatie opatrení voči nerovnostiam, ktoré existujú v tejto oblasti, ale aj podporu práv žien, posilnenie ich postavenia a podporu prístupu k vzdelávaniu na všetkých úrovniach;

Naše spoločné priority

18. nazdáva sa, že jedným z hlavných cieľom rozvojovej politiky EÚ a členských štátov je podpora krajín v ich boji proti chudobe vrátane zlepšenia poskytovania a kvality základných sociálnych služieb všetkým obyvateľom, tak ako stanovuje program 2030. Poukazuje však na skutočnosť, že značnú časť týchto služieb poskytuje decentralizovaná správa, a preto je pri vykonávaní cieľov udržateľného rozvoja nevyhnutné podporiť regionálne a miestne orgány;

19. súhlasí s cieľom programu 2030, aby sa prostredníctvom boja proti nerovnosti a podpory sociálnej súdržnosti vybudovala inkluzívna spoločnosť. Súčasne sa domnieva, že decentralizovaná spolupráca zohráva hlavnú úlohu pri identifikácii a náprave procesov sociálneho vylúčenia a marginalizácie, ktoré vedú k týmto nerovnostiam;

20. konštatuje, že je dôležité vybudovať mierumilovné spoločnosti s dobrou správou, odstrániť neistotu a násilie a posilniť účinné a transparentné inštitúcie. Upozorňuje na to, že je potrebné, aby tento proces vychádzal z územnej úrovne, ktorá je najbližšie k občanom, a podporil zlepšenie miestnych a regionálnych inštitúcií, aby sa tak uľahčilo zakotvenie mechanizmov demokratickej účasti a kontroly zo strany občanov zaviazaných k plneniu cieľov trvalo udržateľného rozvoja stanovených v programe 2030, a preto sa výchova ku globálnemu občianstvu musí stať neoddeliteľnou súčasťou politik a stratégií rozličných strán a subjektov, či už vládnych alebo mimovládnych, zapájajúcich sa do medzinárodného systému rozvojovej spolupráce;

21. súhlasí so zámerom programu 2030 zaistiť udržateľné environmentálne podmienky rozvojových procesov a zároveň zlepšiť riadenie prírodných zdrojov a ochranu najkrehkejších ekosystémov. Miestne a regionálne orgány sú aj tu kľúčové pre realizáciu týchto politik, pretože sa snažia zosúladiť udržateľnosť s hospodárskym a sociálnym pokrokom dotknutých oblastí. Tento zámer má osobitný význam, pokiaľ ide o cieľ trvalo udržateľného rozvoja 11, podľa ktorého je potrebné „premeniť mestá a ľudské obydľia na inkluzívne, bezpečné, odolné a trvalo udržateľné“;

22. považuje za dôležité, aby sa v krajinách podporovala cesta inkluzívneho a udržateľného hospodárskeho rastu so schopnosťou vytvárať dôstojné pracovné miesta, ako sa predpokladá v programe 2030. Upozorňuje na úlohu, ktorú môžu mať pri podpore týchto procesov regionálne a miestne orgány, pretože tie vytvárajú produktívnu sieť na jasne vymedzených územiach prostredníctvom partnerstiev medzi jednotlivými subjektmi vrátane malých a stredných podnikov;

23. vo všeobecnosti upozorňuje na význam, ktorý má pre vykonanie programu 2030 v partnerských krajinách decentralizovaná verejná správa. Vyzdvihuje úlohu, ktorá môže mať decentralizovaná spolupráca pri odovzdávaní skúseností a schopností medzi týmito druhmi subjektov a trvá na tom, aby sa v novom konsenze o rozvoji uznali a stimulovali možnosti tohto druhu spolupráce;

Partnerstvo: Európska únia, ako hnacia sila vykonávania programu 2030

24. uznáva, že hoci každá krajina musí byť zodpovedná za svoj vlastný rozvoj, ciele udržateľného rozvoja možno dosiahnuť len vtedy, ak sa zriadi globálne partnerstvo, do ktorého sa začlenia všetky krajiny, viacstranné inštitúcie a ostatné sociálne subjekty a ktoré bude fungovať na základe spolupráce smerom k vzniku inkluzívnych a udržateľných rozvojových stratégií v súlade s požiadavkami programu 2030. Zároveň opakovane potvrdzuje, že súčasťou tohto procesu spolupráce musia byť regionálne a miestne orgány, ktoré prinášajú kapacity a zdroje z oblasti vlastnej činnosti;

25. trvá na tom, že decentralizovaná spolupráca môže zohrávať kľúčovú úlohu pri vytváraní viacstranných partnerstiev orientovaných na podporu zmien v rozvojových krajinách v súlade s ustanoveniami programu 2030. Príspevok tohto druhu spolupráce a jej doplnkovosť s inými formami treba uznať v novom konsenze o rozvoji;

26. zdôrazňuje, že je vhodné, aby Európska únia a jej členské štáty uľahčili procesy koordinácie, rozdelenia úloh a súdržnosti medzi jednotlivými subjektmi v rámci globálneho partnerstva. Domnieva sa, že tento cieľ bude ľahšie dosiahnuteľný, ak Európska únia a jej členské štáty posilnia spoločnú tvorbu programov v oblasti rozvojovej spolupráce na základe spoločných vízií dohodnutých s partnerskými krajinami. Upozorňuje však na to, že je potrebné, aby sa na tomto procese dialógu a konzultácií podieľali regionálne a miestne orgány;

27. podobne sa nazdáva, že tieto snahy o koordináciu sa z operačného hľadiska musia prejavíť pri spustení spoločných orientačných programov v partnerských krajinách. Súčasne zdôrazňuje, že je dôležité konať – ak to je možné – prostredníctvom spoločných krokov na vnútroštátnej, regionálnej alebo medzinárodnej úrovni s cieľom zlepšiť celkový vplyv činnosti Európskej únie a jej členských štátov. Okrem toho dôrazne pripomína, že subjekty decentralizovanej spolupráce sa musia tiež zapájať do procesov definovania a vykonávania týchto programov, ako aj do ich monitorovania a vyhodnocovania;

28. naliehavo žiada, aby sa v prípade, ak to bude v partnerských krajinách možné, využívali také formy spolupráce, ako je priama podpora rozpočtu alebo trustových fondov EÚ, ktoré uľahčujú koordináciu medzi subjektmi a umožňujú integrovanejšie a pružnejšie využívanie zdrojov v partnerských krajinách;

29. súhlasí s názorom Komisie, pokiaľ ide o význam, ktorý má masívna mobilizácia verejných a súkromných zdrojov, tak domácich ako aj medzinárodných, v prospech cieľov programu 2030 a v súlade s Akčným plánom z Akkry. Domnieva sa, že na tento účel je dôležité vynaložiť verejné zdroje s cieľom mobilizovať a posilniť súkromné zdroje v prospech rozvoja prostredníctvom využitia inovačných finančných nástrojov a rozličných foriem kombinovania grantov a úverov (blending). Upozorňuje však na potrebu zaručiť vhodným spôsobom, aby mobilizované zdroje i) mali jasný rozvojový cieľ, ii) zodpovedali prioritám partnerských krajín, iii) boli jasným doplnkom k verejným zdrojom a iv) podliehali mechanizmom účinnej kontroly ich využívania/určenia a postupnému overovaniu dosahovania deklarovaných rozvojových cieľov;

30. zdôrazňuje, že je dôležité, aby rozvojová spolupráca EÚ a členských štátov zvolala, mobilizovala a začlenila maximálny počet subjektov na podporu cieľov udržateľného rozvoja, a to vrátane miestnych a regionálnych samospráv, súkromného sektora, občianskej spoločnosti a akademickej obce podľa ich príslušných schopností, skúseností a zdrojov. Upozorňuje na to, že decentralizovaná spolupráca je formou spolupráce, ktorá je obzvlášť vhodná na podporu a vytvárania týchto druhov viacstranných partnerstiev na územnom základe; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby umožnili regionálnej a miestnej verejnej správe začleniť ciele udržateľného rozvoja do svojich politík; zároveň zdôrazňuje, že decentralizovaná spolupráca je obzvlášť vhodným rámcom pre vytváranie priestoru pre globálne občianstvo s cieľom priviesť občanov k tomu, aby sa zamýšľali nad cieľmi trvalo udržateľného rozvoja, zapájali do verejných politík v snahe o ich vykonávanie, ako aj do monitorovania vykonávania programu 2030;

31. poukazuje na význam, ktorý má posilnenie technických a inštitucionálnych kapacít partnerských krajín, aby tak mohli iniciovať prechod na inkluzívne a udržateľné rozvojové stratégie v súlade s požiadavkami programu 2030. Upozorňuje na to, že je potrebné, aby sa tento proces týkal aj decentralizovanej správy partnerských krajín;

32. zdôrazňuje, že je vhodné, aby sa v rámci rozvojovej spolupráce EÚ a jej členských štátov rozdeľovali zdroje v súlade s jasnými a transparentnými pravidlami a zohľadňovali pritom potreby, štrukturálne nedostatky a schopnosť mobilizácie alternatívnych zdrojov partnerských krajín. Zároveň trvá na tom, že pri využívaní zdrojov a uskutočňovaní činností sa musí postupovať v zmysle dodržiavania zásady „nevynechať nikoho“;

33. poukazuje na to, že v súlade s uvedenými skutočnosťami musia byť hlavnými príjemcami najvýhodnejších podmienok medzinárodnej pomoci EÚ a jej členských štátov krajiny s nízkymi príjmami, a najmä najmenej rozvinuté krajiny, ako aj krajiny v nestabilnej situácii alebo situácii po skončení konfliktu;

34. upozorňuje však, že veľké skupiny krajín so stredným príjmom čelia vážnym štrukturálnym obmedzeniam, pričom ich interné podmienky sú veľmi rôznorodé, inštitúcie nestabilné a spoločnosť roztrieštená. Rozvojová spolupráca vrátane finančnej spolupráce môže byť užitočná na to, aby sa týmto krajinám umožnilo prekonať ich obmedzenia a podporiť proces udržateľného rozvoja, čím sa navyšelepší ich schopnosť aktívne sa zapájať do plnenia programu 2030;

35. domnieva sa, že riadená migrácia môže mať okrem úžitku pre samotných migrantov tiež pákový efekt na pokrok tak v krajinách pôvodu, ako aj v cieľových krajinách. Nazdáva sa, že správne riadenie migrácie sa musí začleniť medzi ciele rozvojovej činnosti, pričom sa treba snažiť ponúknuť regulačné riešenia a vhodnú podporu, a tak chrániť ľudské práva migrantov po celej ich migračnej trase i v cieľovej krajine a ponúknuť im príležitosti v ich krajinách pôvodu s cieľom zmierniť tlak nekontrolovateľných migračných tokov;

36. konštatuje, že oblasť nástrojov rozvojovej spolupráce ide nad rámec špecifik medzinárodnej pomoci, pretože začleňuje prostriedky, ktoré síce nemožno započítavať medzi oficiálnu rozvojovú pomoc, ale môžu mať potenciál na tvorbu príležitostí rozvoja. Domnieva sa, že do rozvojovej spolupráce EÚ a jej členských štátov sa musí aktívne začleniť

tento súbor nástrojov a že táto spolupráca musí prispôbiť využívané zdroje a nástroje charakteristickým podmienkam jednotlivých partnerských krajín vrátane krajín so stredným príjmom;

37. podporuje návrh Komisie spustiť ambiciózne vonkajší investičný plán v snahe pokúsiť sa mobilizovať súkromné investície, posilniť technickú pomoc na vhodnú tvorbu projektov miestnych orgánov a podnikov a vytvoriť vhodné podmienky na obchodovanie, pričom sa musia primerane zohľadniť priority miestnych a regionálnych samospráv v oblasti územného rozvoja. Domnieva sa, že tento plán treba zosúladiť s cieľmi stanovenými v programe 2030 a musí sa uľahčiť zapojenie miestnych a regionálnych orgánov do ich riadnej implementácie;

38. súhlasí s Komisiou v tom, že je dôležité podporiť schémy regionálnej integrácie, aby sa tak umožnilo posilnenie procesov rozvoja príslušných krajín a zlepšenie poskytovania regionálnych verejných statkov s cieľom zlepšiť plnenie programu 2030. Súhlasí s preskúmaním susedskej politiky na základe nových priorít vyplývajúcich z programu 2030. Zároveň zdôrazňuje, že v rámci tejto politiky je potrebné posilnenie spolupráce medzi regiónmi prostredníctvom vhodných podporných opatrení;

Posilniť vplyv Európskej únie

39. zdôrazňuje, že je potrebné pokračovať v snahách o zlepšenie účinnosti rozvojovej spolupráce a uplatňovať dohody zo summitov v Ríme, Paríži, Akkre a Pusane a zároveň sa domnieva, že je dôležité podporovať rozvoj inštitucionálnych kapacít v partnerských krajinách a zároveň nabádať k tomu, aby partnerské krajiny vo svojich vnútroštátnych plánovacích dokumentoch zohľadnili aj najdôležitejšie priority miestnych a regionálnych orgánov, aby tak vyvinuté úsilie v oblasti spolupráce prinieslo výsledky a odrážalo potreby príslušných území a ich obyvateľov;

40. uznáva, že rozvojová spolupráca sama o sebe nedokáže financovať zmeny, ktoré požaduje program 2030, a preto zdôrazňuje, že je potrebné, aby EÚ a jej členské štáty využívali spoluprácu ako mechanizmus s pákovým efektom na získavanie dodatočných prostriedkov pochádzajúcich z iných zdrojov a ako katalyzátor zmeny stimulov a podpory pozitívnych zmien v rozvojových krajinách;

41. pripomína, že ak členské štáty EÚ chcú byť dôveryhodným vzorom v medzinárodnom prostredí, musia si splniť svoje záväzky. Nazdáva sa preto, že by si mali stanoviť predsavzatie splniť ciele, ku ktorým sa zaviazala EÚ v rámci medzinárodného programu v oblasti financovania rozvoja. Takisto súhlasí s tým, aby si štáty plnili svoje záväzky vyplývajúce z Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy, a to vrátane dohôd týkajúcich sa financovania opatrení v oblasti klímy;

42. potvrdzuje záujem o prispôsobenie spolupráce rozsahu nástrojov a opatrení, ktoré mimo poskytovania pomoci prichádzajú do úvahy v medzinárodnom systéme na podporu rozvojových procesov. V tejto súvislosti súhlasí s tým, aby sa nadviazalo na úsilie OECD poskytnúť novú metódu merania financovania rozvoja vrátane vypracovania koncepcie celkovej oficiálnej podpory trvalo udržateľného rozvoja (*Total Official Support for Sustainable Development*);

43. uznáva, že pre mnohé z problémov, o ktorých sa zmieta program 2030, neexistujú uskutočniteľné technické riešenia, a preto je potrebné hľadať alternatívy opierajúce sa o kreativitu, podporu znalostí a technologické a sociálne inovácie. Domnieva sa, že v tejto oblasti môže zohrávať dôležitú úlohu decentralizovaná spolupráca, a to odovzdaním skúseností dosiahnutých na miestnej a regionálnej úrovni;

44. konštatuje, že program 2030 nebude realizovateľný, ak sa značne nezlepší súdržnosť politík, pričom treba zohľadniť vplyv, ktorý má na rozvojové ciele súbor verejných politík. Okrem toho sa nazdáva, že pokrok v otázke súdržnosti musí nastať tak medzi oblasťami, kde sa vykonávajú verejné opatrenia (horizontálne), ako aj medzi jednotlivými úrovňami riadenia (miestna, regionálna, vnútroštátna a úniijná) prostredníctvom celovládneho prístupu (*Whole of Government*) v krátkodobých, strednodobých a dlhodobých verejných politikách a programoch;

45. upozorňuje na to, že je potrebné, aby sa všetky subjekty rozvojovej spolupráce EÚ zapojili do snáh o transparentnosť, čo by malo mať vplyv na prostriedky získané každým z nich. Domnieva sa, že verejné orgány (Únie, vnútroštátne, regionálne a miestne) musia zohrávať hlavnú úlohu v tomto úsilí ako prostriedku na zlepšenie preberania zodpovednosti a kvality svojich zásahov;

46. domnieva sa, že uskutočnenie transformačných opatrení na danom území so zapojením subjektov, ktoré na ňom pôsobia, a s pomocou decentralizovanej spolupráce by mohlo byť najlepším spôsobom, ako podporiť rozsiahly a rozmanitý prechod na inkluzívne a udržateľné modely rozvoja;

47. v súvislosti s vyššie uvedeným Výbor regiónov opakuje svoju ponuku prispieť k vykonávaniu programu 2030 a výmene poznatkov a skúseností s ostatnými verejnými orgánmi a so svojimi partnermi v rozvojových krajinách prostredníctvom platformy pre informácie a diskusiu miestnych a regionálnych orgánov v oblasti rozvoja, prostredníctvom dialógu o decentralizovanej spolupráci, ktorý sa koná dvakrát v roku, a medzinárodných fór Európsko-stredomorského zhromaždenia regionálnych a miestnych samospráv (ARLEM) a výročnej Konferencie miestnych a regionálnych orgánov krajín Východného partnerstva a EÚ (CORLEAP). Výbor regiónov chce stimulovať a koordinovať decentralizovanú spoluprácu miestnych a regionálnych orgánov Európskej únie s miestnymi a regionálnymi orgánmi susedných krajín v rámci špecifických iniciatív, ako je napríklad iniciatíva z Nikózie pre Líbyu;

48. nazdáva sa, že je potrebné vytvoriť dôslednú komunikačnú politiku zameranú na udržateľný rozvoj, aby sa mohla vytvoriť informovanejšia vízia o výzvach a politikách, ktoré sa majú uplatňovať, a aby sa dosiahla uvedomelejšia a aktívnejšia podpora zo strany občanov, ktorí by rozvojovú spoluprácu a záväzky vyplývajúce z programu trvalo udržateľného rozvoja do roku 2030 OSN vnímali ako investíciu do budúcnosti. Zároveň je potrebné vysvetliť európskym občanom význam cieľov v oblasti rozvojovej spolupráce, informovať o vzájomných prínosoch vyplývajúcich z tejto politiky, ako je vytváranie stabilných regionálnych oblastí. V neposlednom rade je nutné zviditeľniť činnosť rozličných subjektov zapojených do tohto procesu, ako sú miestne a regionálne orgány a v rámci nich najvzdialenejšie regióny, ktoré dlhé roky rozvíjajú úspešné politiky spolupráce so susednými krajinami;

Monitorovanie našich záväzkov

49. súhlasí s tým, aby všetky subjekty zapojené do spolupráce postupne prispôbili svoje systémy predkladania správ a svoje ukazovatele monitorovania obsahu programu 2030. Takisto súhlasí s vypracúvaním spoločných súhrnných správ, v ktorých sa bude informovať o dosiahnutom pokroku v oblasti programu 2030 a ktoré budú predkladané politickému fóru OSN na vysokej úrovni. Požaduje, aby sa regionálne a miestne orgány aktívne zapájali do vypracúvania týchto správ poskytovaním informácií o činnosti, ktorú uskutočnili v oblastiach, kde majú právomoci a prostredníctvom decentralizovanej spolupráce;

50. súhlasí s tým, že na monitorovanie programu 2030 je potrebné posilniť štatistické systémy. Poukazuje na to, že je nevyhnutné, aby sa posilnilo tiež poskytovanie údajov regionálneho a miestneho charakteru v snahe zaručiť, aby pokrok nastal vo všetkých odvetviach a regiónoch.

V Bruseli 8. februára 2017

Predseda
Európskeho výboru regiónov
Markku MARKKULA